

ser, hvis ikke man behandler det både i dets bogstav og i den ånd, det er indgået, og det er det, der er tale om her. Det er derfor, jeg anvender ordet forligsbud.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det synspunkt har hr. Jan Petersen naturligvis lov til at anlægge, men så vil jeg da godt spørge hr. Jan Petersen, hvorfor aftalen af 1995, der jo blev indgået med en række partier, hvor ikke alle partier var med i aftalen fra 1986, så ikke er et forligsbud på aftalen fra 1986?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er ikke bekendt med, men det kan muligvis blive opklaret via et opslag, at det forlig fra 1980'erne er blevet påberåbt samme anklage som dette forlig, som blev indgået i 1995, og jeg tror ikke, at hr. Kirkegaard behøver at bruge særlig meget mere tid på at gå rundt om diskussionen om, hvorvidt der er tale om forligsbud eller ej. Både i Det Konservative Folkeparti og i bl.a. Socialdemokratiet er det kendt stof, at der eksisterer et forlig.

Vi opfatter det her som et forligsbud, og dermed har Det Konservative Folkeparti også som forligspartner et problem i forhold til Socialdemokratiet og formentlig også de andre partier, der er i dette forlig.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Knud Erik Kirkegaard for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Blot for god ordens skyld: Jeg er ikke enig i den beskrivelse af det historiske forløb.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg tror faktisk, at der vil være et vist behov her i Folketinget i dag for en generel debat om, hvad man forstår ved forlig, og hvornår man kan komme ud af forlig. Jeg synes, vi skulle prøve at holde os til de historiske kendsgerninger i forbindelse med det her lovforslag.

Jeg havde håbet på, at hr. Jan Petersen i sin ordførertale var fremkommet med oplysning

om, at det var hans parti og hans regering, der, i øvrigt sammen med Det Konservative Folkeparti – og sid nu fast i stolene – firedoblede partistøtten for nogle år tilbage, hvilket vakte stor modstand, bl.a. hos vores parti og også hos andre partier her i Folketinget.

Hvad er der så tale om med forslaget i dag? Der er tale om, at det tilskud, der skal udbetales i 2003, altså her om få måneder, sættes ned med 70 øre pr. stemme. For mit partis vedkommende, Dansk Folkeparti, drejer det sig om, at vi går fra 9,6 mio. kr. til 9,3 mio. kr. Vores verden bryder da ikke sammen af så beskeden en nedsættelse.

Hr. Jan Petersens og hr. Kirkegaards partier var også var i sin tid med, da man firedoblede støtten. At tænke sig, hvis vi i dag havde stået og behandlet et forslag om at føre partistøtten tilbage til det, den var, før den tidligere regering og De Konservative firedoblede partistøtten, så kunne jeg forstå, at man måske var lidt oppe på stolene.

Det her forslag er ikke engang udtryk for at tage den øverste del af flødeskummet af en lakage. Det er der ikke engang tale om. Der er nærmest tale om et fnug, man tager væk. Jeg synes, at det ville være klædeligt for Socialdemokratiets ordfører, hvis man havde fremlagt nogen dokumentation for, hvad det er, der vil bryde sammen for Socialdemokratiet, når man får nogle få hundrede tusinde mindre pr. år. Det er simpelt hen bare et spørgsmål om at foretage en meget, meget lille omprioritering af nogle løbende aktiviteter af forskellig art.

Vi kan varmt anbefale det her forslag, og vi lægger overhovedet ikke nogen skjul på – det er der ingen grund til at skjule – at Dansk Folkeparti gjorde en helhjertet indsats under finanslovforhandlingerne for at få taget hul på, at vi måske ikke ønsker en afvikling af partistøtten, det er der ikke tale om, men at vi i hvert fald gerne ville have den reduceret.

Jeg må i den forbindelse minde om, at da Dansk Folkeparti blev stiftet og vi gik til vores første folketingsvalg i 1998, skete det, uden at vi havde én eneste offentlig krone. Vi havde kun de kontingenter, vi fik ind fra medlemmer plus fra behjertede folk, der gav os nogle småbeløb, til at gennemføre vores første valgkamp og lave politiske aktiviteter for. Derfor står jeg fuldstændig uforstående over for, at det her forslag kan få hr. Jan Petersen til sådan ligesom at, nej, jeg vil ikke sige, at han koger lidt, men han er i hvert fald lidt ked af det. Det synes jeg ikke der er nogen grund til.